Quelle: http://manuscripta.at/?ID=36450
Copyright: Melk, Benediktinerstift

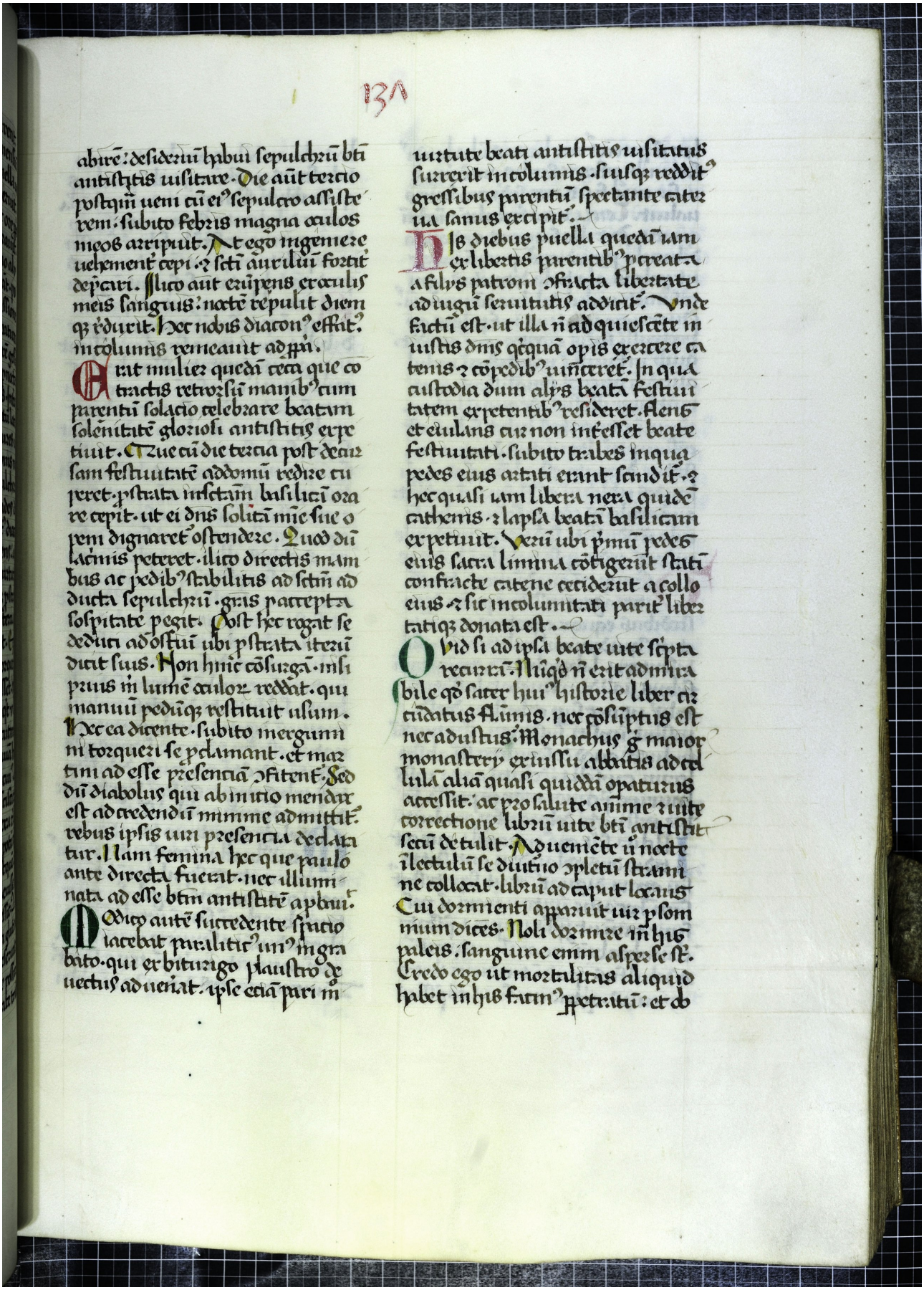

137

abire: desiderii habui sepulchrū bti
antistitis uisitare. Die aūt tercio
postquā uenī cū ei sepulcro assiste
rem. subito febris magna oculos
meos arripuit. Et ego ingemere
uehement cepi. ⁊ scī aurilium fortit
deficiri. Illico aut erupens e oculis
meis sanguis: noctē repulit diem
q; reduxit. Hec nobis diaconus effat.
incolumis remeauit ad ppm.

Erat mulier quedā cecā que co
tractis retroxū manib cum
parentī solacio celebrare beatum
solēnitatē gloriosi antistitis expe
tiuit. Cuc cū die tercia post deau
sam festiuitatē addomū redire cu
peret. pstrata insectam basilicī ora
re cepit. ut ei dns solitā mīe suc o
pem dignaret ostendere. Quod dū
lacrimis peteret. illico directis mam
bus ac pedib stabilitis ad scām ad
ducta sepulchrū. gras paceptra
sospitate pegit. Post hec rogat se
deduci ad ostiū ubi pstrata iterū
dicit suis. Non hinc cōsurgā. nisi
prius in lumē oculor reddat. qu
manuū pediq; restituit usum.
Hec ea dicente. subito mergumi
ni torqueri se pclamant. et mar
tini ad esse presencia ofitent. Sed
dū diabolus qui ab initio mendax
est ad credendū minime admittit.
rebus ipsis uim presencia declara
tur. Iam femina hec que paulo
ante directa fuerat. nec illumi
nata ad esse btm antistitē aplm.

Modico autē succedente spacio
iacebat paralitic in gra
bato. qui ex bituricio plaustro de
uectus adueniat. ipse etiā pari m
uirtute beati antistitis uisitatus
surrexit incolumis. suusq; reddit
gressibus parentū spectante cate
ua sanus efficit.

His diebus puella quedā iam
ex libertis parentib pereat a
a filios patrom ofracta libertate
ad iugū seruitutis addicit. Vnde
factū est. ut illa ñ adquiescēte in
iustis dms q̄quā opis exercere ca
tenis ⁊ cōpedib uinciret. In qua
custodia dum alios beatā festiui
tatem expetentib resideret. flens
et eiulans cur non interesset beate
festiuitati. subito trabes inqua
pedes eius artati erant scindit. ⁊
hec quasi iam libera nera quidē
cathenis. ⁊ lapsa beatī basilicam
expetiuit. Veni ubi pmū pedes
eius sacra limina cōtigerunt statī
confracte catene ceciderunt a collo
eius. ⁊ sic incolumitati pariter liber
tatiq; donata est.

Quid si ad ipsa beate uite scripta
recurrā. Nūq̄d ñ erit admira
bile qd sacer hui historie liber ex
tinctatus flūmis. nec cōsuptus est
nec adustus. Monachus g maior
monasterij ex iussu abbatis ad cel
lulā aliā quasi quiddā opaturus
accessit. ac pro salute anime ⁊ uite
correctione libri uite bti antisti
scī detulit. Adueniente ū nocte
ilectulū se diuino opletū stram
ne collocat. libri ad caput locans
Cui dormienti apparuit uir psom
mium dicens. Noli dormire in his
paleis. sanguine emm aspersus est.
Credo ego ut mortalitas aliquid
habet in his farin pretratū: et ob